

[Henry Christensen.]

„Problemet er, hvor grænsen går for, hvad der bør kunne afgøres i finansudvalget, og hvad der — på grund af sagens vigtighed — bør henvises til afgørelse i selve folketinget med dens offentlige forhandling som baggrund. På dette punkt må det erkendes, at regeringen ofte vil have en tilbøjelighed til at gå ud over den naturlige grænse,“

— hvilke profetiske evner! —

„fordi den finder det bekvemt at undgå fremsættelse af lovforslag med den deraf følgende offentlige diskussion. Ikke mindst den nuværende“

— det var altså den daværende —

„regering er gået vidt i så henseende, og det er mere end én gang, det har været drøftet med ministre, om ikke en sag, der er fremsendt til finansudvalget, burde henvises til fremsættelse som lovforslag i tinget.“

Den højtærede økonomiminister tilføjer:

„At grænsen her bør trækkes snævrere i den kommende tid, anser jeg for givet.“

Men det var altså ikke givet. Så blev nemlig det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard minister sammen med det daværende ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen, og så oplever vi det, vi nu her oplever. I en situation som den nuværende, hvor vi har en flertalsregering, må hensynet til folketingets muligheder spille en endnu større rolle end dengang vi havde en mindretalsregering, og hvor det måske somme tider var lettere at få en regering og ministrene i tale i finansudvalget og lignende. Jeg forudser naturligvis, at den højtærede minister vil henvide til, at her drejer det sig om noget særlig vigtigt, der i særlig grad haster. Sådan vil man altid kunne sige. Jeg håber imidlertid ikke, den højtærede minister vil sige det. Vi har jo oplevet, at også når det gælder lovforslag, kan det høje ting handle hurtigt; det har vi set i masser af tilfælde. Jeg kan bare nævne en enkelt sag: poliolovent; da gik det hurtigt, fordi det høje ting — og det må være dets skøn, der er afgørende — skønnede, at det var nødvendigt, at der blev handlet hurtigt i den pågældende sag. Jeg går ud fra, jeg håber i hvert fald, at den højtærede minister vil erkende rimeligheden i, at oppositionen, altså en meget betydelig del af medlemmerne i det høje

ting, har ønsket at få en reel mulighed for forhandling, for offentlig debat og indflydelse på udviklingen af en række af disse spørgsmål.

Jeg håber derfor, at den højtærede minister i dag vil give os tilsagn om at efterkomme vort ønske om behandling gennem egentlige lovforslag.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg er glad for at få denne lejlighed til over for det høje ting nærmere at redegøre for, dels hvorfor regeringen har ment at burde søge de konkrete sager, som er baggrunden for den stillede forespørgsel, gennemført uden fremsættelse af lovforslag, dels til at fremkomme med nogle lidt mere principielle bemærkninger om dette spørgsmål.

De konkrete sager drejer sig alle om universitetsbyggeri, nemlig første led i et nyt zoologisk centralinstitut på Nørre Fælled i København, en ny institutbygning for matematik, fysik og kemi, det såkaldte H. C. Ørstedinstitut sammesteds, samt en nybygning for de kemiske institutter ved Århus universitet.

Sagen om det zoologiske centralinstitut blev fremsendt til finansudvalget så tidligt som 10. april i år. Ansøgningen gik ud på, at der som et første led i dette byggeri blev stillet en bevilling på ca. 2,7 mill. kr. til rådighed til opførelse af en laboratoriebygning med studiesamling. Som rimeligt var, blev der samtidig over for finansudvalget udførligt redegjort for byggeriets baggrund og de yderligere bygningsforanstaltninger, som ville komme på tale som led i det samlede projekt i de kommende finansår. Projektet har i øvrigt en nøje sammenhæng med forholdene i den indre by, idet zoologisk museums flytning er en forudsætning for en forbedring af de humanistiske fags pladsforhold.

I slutningen af maj var jeg til et samråd med udvalget, hvori jeg yderligere uddybede disse oplysninger; siden hørte jeg intet fra udvalget, og sagen bortfaldt med folketingets opløsning den 6. oktober.

De to andre sager er begge væsentlige led i bestræbelserne til afhjælpning af teknikermangelen. Indtil 1956 udgjorde den årlige tilgang af studerende til den matematisk-fysisk-kemiske faggruppe kun